

79 . Hârșova | Județ: Constanța | Punct: Hârșova, Cetate, str. Cetății – str. Carsium | Anul: 2020

Anul: 2020

Cod RAN: 60810.01

Perioade: Antichitate, Evul Mediu

Epoci: Epoca romană târzie, Epoca medievală târzie

Tipuri sit: exploatare/carieră, amenajare/construcție

Categorii sit: Domestic, Apărare (construcții defensive)

Autori: Niculina Dinu

Instituții: Muzeul Brăilei „Carol I”

Raport

Sector ”Turnul Comandant” sud. Secțiunea SIB

Secțiunea IB (de 8 x 3 m) a fost trasată paralel cu SIA, fiind perpendiculară pe ”Turnul Comandant”, în scopul de a verifica fundațiile turnului. De la începutul săpăturii s-a observat o diferență de nivel de circa 0,40 m între primul carou aflat lângă turn și carourile 4-7. Porțiunea de la c.1 până aproape de c.3 a fost considerată ca fiind suprafața cercetată în perioada interbelică de Victor Brătulescu. Dar în zona mai înaltă au fost găsite resturi de cărămidă, piatră spartă, mortar ce proveneau de la demantelarea zidurilor, ceea ce ne face să presupunem că săpătura din anii 40 nu s-a îndepărtat de marginea zidurilor mai mult de 3 m. Prima treaptă care ducea pe turn a apărut la - 0,20 m de la nivelul actual al solului. Printre dărâmăturile din cărămidă, olană, piatră și fragmente ceramice s-au descoperit 11 ghiulele de fier în c.6. În c.2 au fost găsite pietre grupate pe o lungime de 0,95 m, perpendicular pe profilul vestic, având o lățime de 0,60 m. În continuare pe o lungime de 4,5 m s-au descoperit pietre aliniate ce delimitează o suprafață lutuită ($L = 2,5$ m, $l = 1,10$ m) în care sunt cărămizi sparte care prezintă urme de arsură. Cel mai probabil urmele acestea aparțin unei clădiri bombardate ce a existat până pe la începutul secolului al XIX-lea. Podeaua acestei clădiri nu a fost uniformă, porțiunile de lutuială și cărămidă alternând cu zone mai afânate care indicau posibile gropi menajere ce au fost astupate și s-a încercat nivelarea suprafeței pentru ridicarea unei noi construcții.

În c.1, în profilul vestic se vede mai bine urma șanțului din perioada interbelică la -1,40 m, fiind mărginit spre sud de pământ galben cu cenușă și arsură. Sub el s-a observat o groapă menajeră care nu prezintă urme de intervenție contemporane primelor cercetări arheologice. În restul suprafeței resturile menajere (oase de animale, fragmente ceramice de mici dimensiuni) au fost nivelate cu porțiuni incendiate (cenușă și cărbune) într-un strat de lut neuniform. Gropile apărute de la -1,20 – 1,40 m pe ambele laturi în partea nordică, lângă fundația turnului, conțin pe lângă resturi menajere, blocuri de piatră și piatră sfărâmată, fapt ce indică distrugerea unor ziduri în secolul al XVIII-lea, mai ales pentru că o mare parte a lor sunt concentrate în zona vestică.

Pe aproape 7 m lungime SIB a avut urme de incendiere sub straturi de lutuială neuniforme, cele mai groase, de circa 0,10-0,20 m, au fost găsite în c.2 – 4 de la - 0,80 – 1,00 m. Tot din c.2-3 spre capătul sudic al secțiunii au fost găsite cahle disc, fragmentare, ceea ce ne duce la ideea ca una din porțiunile cu lut ars să fi fost baza unei sobe. La -1,5 m în c.4-5 s-a observat lângă marginea tare a nivelării o grindă arsă dispusă de-a lungul profilului estic pe o lungime de 0,65 m. La desfacerea stratului și curățarea jumătății sudice s-au descoperit alte trei grinzi.

În zona profilului vestic stratul de arsură este foarte bățătorit, indicând o nivelare în timp ce înspre est pământul a fost mai moale. Aici, în c.6-7, la -1,50 – 1,60 m, sub stratul de paie căzută, a apărut o groapă (1,50 x 1,10 m), în umplutura căreia se găseau pietre finisate de diverse dimensiuni, cărămizi sparte, resturi ceramice medievale timpurii, iar în pereți se păstrau urmele unor grinzi arse. Săpătura s-a oprit la aproximativ - 2,30 m, groapa având la acest moment o adâncime de - 0,90 m, dar nu a fost complet golită.

Pentru că materialul a fost foarte sărac și fragmentar nu i se poate data cu certitudine perioada de creare. Este probabil să fi fost făcută înainte de secolul al XVIII-lea și umplută cu diverse resturi de construcție în momentul când a fost nivelat terenul.

Pe toată suprafața SIB au fost găsite un număr mare de ghiulele de fier (bombarde), cuie și piroane indicând nu numai prezența uneia sau mai multor clădiri construite din lemn, ce aveau pereți din paie, ci și motivul incendierii și distrugerii lor în timpul războaielor ruso-turce din secolul al XVIII-lea și primii ani ai secolului al XIX-lea. În cele două gropi de lângă turn s-a descoperit ceramică databilă în mare parte în secolul al XVIII-lea, dar și ceramică medieval-timpurie, otomană (Milet, Iznik, Kutahya) sau porțelan chinezesc, fapt ce arată că amenajarea din secolul al XVIII-lea s-a făcut prin distrugerea unor niveluri timpurii. În restul suprafeței, ceramica fragmentară de secol XVIII s-a amestecat cu ceramica medieval-timpurie, punându-se problema ce perioadă a fost mai intens locuită.

Lângă secțiunea SIB s-a trasat o casetă, de 4 x 3,60 m, orientată nord-sud, perpendiculară pe turn, pentru a vedea în continuare fundația acestuia și a desface complet zona scărilor.

Informații suplimentare online

[Raportul 6490 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
